

Scénář k rozhlasové reportáži

ZŠ T.G. Masaryka, Praha 7 - Jan Vodňanský

Zpracovala: Anna Brázdilová a Michaela Forejtová

pod vedením Mgr. Kláry Soukupové

Jan Vodňanský se narodil 19. června 1941. Všichni ho známe jako básníka pro děti i dospělé, divadelníka a dvorního textaře skladatele Petra Skoumala. Léta je obyvatelem Holešovic, mládí a dětství však prožil na Královských Vinohradech, kde byl jako dítě svědkem bombardování americkými letouny.

„Najednou jsem byl vrženej do světa, kde tam, kde ještě stály domy, včera, takové ty pěkné secesní vinohradské domy, tak tam byly průřezy domů, z trosek se tahaly mrtvá těla zasypaných lidí a skládaly se do takových narychlo ohoblovaných rakví a na kárách se to vozilo někam do márníc a my jsme, protože náš dům byl zasažený bombou, tak nás pak rodiče mě a mojí starší sestru večer odevakuovali do jižních Čech k babičce.“

Dalším zásadním zážitkem, který jistým způsobem naznačoval jeho budoucí životní dráhu baviče a divadelního umělce, byl první den ve škole. Všechny děti se strachy schovávaly pod lavicemi a paní učitelka navrhla, aby pro uvolnění atmosféry někdo něco zazpíval nebo zarecitoval. No a jak to dopadlo?

„Nad ty liduprázdné, vylidněné lavice jsem se postavil a tedy ještě samozřejmě neškoleným hlasem a bez doprovodu jsem zazpíval:

Já mám vlasy dozadu učesaný,

jsou to vlasy Sorelou namazaný,

Sorela je na vlasy výborná věc -

namažeš ji jednou dvakrát -

hlavu máš jak Moravec...

To byl ten ministr za protektorátu. "

Po gymnáziu pokračoval studiem na ČVUT, po vojně vystudoval dálkově Filozofickou fakultu. Významnou životní etapou bylo pro Jana Vodňanského tvůrčí partnerství se skladatelem Petrem Skoumalem. Nejprve se znali pouze na dálku, k prvnímu osobnímu setkání došlo až o něco později.

„Já jsem tam pořád vyhlížel toho dvoumetrového manažera, nikoho takovýho jsem neviděl. Věděl jsem, že bude v uniformě, jo ale když už to bylo asi dvacet minut, mezi těma proudícíma mileneckejma dvojicema, tak tam bylo rušno, že jo, a tak jsem uviděl takového vojína drobné postavy, tak bych to řek, protože tam bylo těch různých vojínů víc (smích) a teďka tohle nemůže bejt Skoumal, že jo, kde jsou ty dva metry, kde je ta býčí šíje... a byl to von!"

To, co si myslí o komunistickém režimu, dal zcela jasně najevo svou svatbou, kdy si za své svědky zvolil dva v této době režimu velmi nepohodlné signatáře Charty 77 - Ludvíka Vaculíka a Sergeje Machonina. Podpis Charty 77 se pro něj stal důležitým životním předělem, kvůli němu mu bylo znemožněno vystupovat na českých divadelních scénách.

„Když jste znal nějakého jiného signatáře nebo signatářku, tak ste si ho mohli vybrat a dát mu lísteček, kde ste akorát napsali: Souhlasím s textem Charty 77 a podpis. A já jsem právě šel s Havlem, s Vlastou, a tak jsem to dal Vlastě, před tím Václavem Havlem, takže jsem to proměnil v takovou trošku rituální záležitost."

Po revoluci se Jan Vodňanský vrátil zpět na divadelní prkna. I přes svůj vyšší věk je stále plodným autorem a činným umělcem, dál vystupuje s pořady pro děti i dospělé a píše další písně, tentokrát ve spolupráci se skladatelkou Hanou Navarovou.